

Besídka 2014, Javorná, Maškarní bál, ...

XIX. RO NÍK

B ezen 2015

Obsah

Besídka 2014	3
Betlémské světlo	4
Skauti a skautky na Javorné	7
Vánoční výprava skautů	9
Maškarní bál.....	10
Oldsilvestr	11
Tříkrálová sbírka 2015	12
Oldskautská víkendovka na Rokytě	12
Štědrá štědrodenní výprava vlčat	15
Vánoční výprava skautek	16
Vojenský večírek	17
Výprava „tří vrchů“ 28.2.....	18
Laser Game	20

Besídka 2014

Jako každý rok se naše středisko sešlo na tradiční vánoční besídce. O uvádění besídky se postarali Jindra, Kapitán, Vojta a Borovice. Sešli jsme se ve velikém počtu, a zaplnili jsme tak celou klubovnu.

Po Kozovo přivítání na scénu přitancily starší světlušky se svými country tanci. Po nich následovala básnička "Jaro, Léto, Podzim, Zima", kterou si připravily mladší světlušky. Vlčata také předvedla básničky a koledy za doprovodu houslí. Mezi přípravami a vystoupeními se jako vždy soutěžilo a hrálo na kytary. Další na řadu přišly skautky, které si připravily pohádku "Tajemství staré bambitky", kterou hezky zahrály. Když jsme se všichni zahřáli hrou o otci Abrahámovi, skauti se rozhodli nás pobavit scénkami z komedie "Slunce, seno...". Mně se jejich vystoupení asi nejvíc líbilo, protože jsem se opravdu hodně zasmál. Mladší roveři sehráli Sněhurku a sedm trpaslíků v trošku jiném podání, kde především pobavil rozverný kůň, který unesl Sněhurku i prince. Starší roveři vytvořili vánoční sestřih fotek i videí, které pak promítali

na plátně. Poslední vystoupení patřilo oldskautům, kteří hráli "pohádkovou operu Budulínka".

Zpívající oldskauty doprovázela kytaristka Jana. Blížil se konec besídky a všichni byli natěšení na dárky. Myslím, že za sebou máme další vydařenou besídku a těšíme se zase za rok!

Vena

Betlémské světlo

V úterý 23. prosince uspořádalo naše středisko již druhý ročník akce s názvem Betlémské světlo. Tato tradice se v naší zemi těší stále větší oblibě, a to už více než dvacet let. Příchovičtí se sice už dříve zapojili do této celostátní akce pořádané skauty, ovšem zájem byl malý, a tak jsme to v Příchovicích zkusili opět až v roce 2013. Tuto událost jsme považovali za úspěšnou, a tak jsme neváhali ani na okamžik uspořádat ji znovu v roce 2014.

Od osmnácté hodiny začali lidé přicházet ke kapličce sv. Jana Nepomuckého na návsi v Příchovicích.

Přicházeli si s lucernami pro plamínek, aby svůj domov prozářili světlem z Betléma. Naši RR byli připraveni s „centrální“ lucernou a špejlemi, aby mohli pomoci napalovat lidem svíčky, ovšem již několik dní foukal víchr a ani v úterý před Štědrým dnem nedal pokoj. Napálit svíčku bylo tedy celkem obtížné, ale bylo fajn vidět, jak si všichni příchozí mezi sebou pomáhali. Bylo to potřeba, protože takový nápor lidí jsme opravdu nikdo nečekal. V jednu chvíli stálo u kapličky asi dvacet lidí a k tomu ten vítr... RR nestíhali a nebylo se co divit. Naštěstí se v pravou chvíli objevila paní starostka a otevřela nám kapličku, takže jsme měli zívětří a někteří poprvé spatřili kapli zevnitř.

Přicházeli dospělí, děti, i celé rodiny. Většina lidí se ptala, kde máme kasičku, aby mohli přispět. Bylo pro ně překvapením, že žádné peníze nevybíráme.

Jeden tatínek se svými dětmi se vrátili ještě dvakrát, protože jim pokaždé svíčka po cestě domů zhasla. Děti to braly jako zábavu – jít ve vichru se svíčkou ve skleničce od přesnídávky jistě vyžadovalo jak

vynalézavost, tak i štěstí. Autem dorazili také dva chlapíci, přičemž každý z nich měl asi čtyři lucerny – to prý pro jistotu, aby dovezli domů alespoň nějaké. Přicházeli lidé nejen z Příchovic, ale i spousta lidí z Přeštic a okolních obcí. Účast byla oproti loňskému roku minimálně dvojnásobná. Všichni se loučili s úsměvem, s nějakým hezkým přáním k nadcházejícím Vánocům a také děkovali za tuto příležitost.

Já děkuji všem, kteří se na této (u nás začínající) tradici podíleli. Děkuji za Kozovi a Prachovi za

dovoz Betlémského světla, děkuji Kostíkovi a Borovici za roznesení plakátů, děkuji Súše, Miki, Jindrovi, Kostíkovi a Borovici za asistování u kapličky, děkuji Kozovi za zvěčnění tohoto ročníku ve fotografiích, děkuji paní starostce za vstřícnost při řešení některých praktických záležitostí a všem, kteří se podíleli na propagaci této mimořádně pěkně strávené 60minutové chvíle.

Haník

Skauti a skautky na Javorné

V pátek 23.1. se na přeštickém vlakovém nádraží sešel hojný počet skautů, roverů a několik skautek. Místo obvyklého komfortu autobusu jsme nasedli na vlak, ze kterého jsme v Klatovech přestoupili na objednaný autobus na Javornou. Přivítal nás obvyklý výšlap nahoru k chatě a hustá sněhová pokrývka. Ačkoli výstup byl náročný a kluzký, netrvalo dlouho a seděli jsme v jídelně s večeří a bloumali nad tím, co nás čeká. Nás skauty následoval večerní program v mrazem prolezlé tělocvičně, ale díky aktivitám, které pro nás připravili Čára s Pandou, jsme se rychle zahřáli. Následovala ochutnávačka ve společenské místnosti. Některé „mňamky“ byly opravdovou lahůdkou - jak pro skauty, tak pro skautky. No nikdo se našťěstí neotrávil :). Na konec se

o zábavu postaral Panda se svojí mísou mouky, kdy jsme si měli pusou vylovit bonbóny. Takové zábavy není nikdy dost! Desátá hodina se kvapem blížila a to by nebyli roveři, kdyby si pro nás nepřipravili noční hru. Jak jinak než venku. Venku byl mráz a všude sníh. Při téhle běhačce jsme se parádně zahřáli a po konci hry se odebrali do svých pokojů na kutě. Netrvalo dlouho a zpoza dveří jsme zaslechli Pandovo „mírně“ zvýšený hlas. U nás v pokoji nám blesklo hlavou: „že by další noční hra?“ Když však nikdo nepřicházel, zaradovali jsme se a do deseti minut usnuli. Ráno nás v

klidným duchu vzbudil Čára a po snídani jsme začali balit na celodenní výpravu a v 10 hodin jsme se vydali směrem na Suché studánky. K našemu průvodu se přidali Koza s Kikinou. U jednoho rozcestníku jsme si zahráli na zahrátí eskymáckou honičku a poté jsme se vydali směrem na Prenét. Tam už na nás čekal vysněný oběd – bageta. Mně zbyl z pracovních činností ve škole kečup, a tak jsem neváhal si jím bagetu ochutit a podělit se s ostatními. Po obědě následoval úklid místa, kde jsme jedli a cesta do chaty. Zahráli jsme si známou hru, jakou je Bomba, Medvěd, Povodeň a pár kilometrů před koncem Pandu napadlo válet sudy po jedné cestě za účelem snížení trestných bodů. No kdo by toho nevyužil? Takže až na pár jedinců jsme po kamenité cestě dováleli sudy až do křoví pod ní. Kuba si tůknul o jeden kamínek a začala mu téct krev, no přežil to se zdatností. Když se nám opět dostavila rovnováha, odklouzali jsme se z kopce do menší vesničky a pak prudkým stoupákem jsme vystoupali nahoru k

chatě. Dorazili jsme celí hladoví a přivítala nás milá vůně rizota. Po večeri si pro nás připravil program Čára. Musím říci, že já moc nejsem příznivcem večerních programů, ale hry, které se ten večer hrály, byly skvělé. Můžu jmenovat například předvádění jazyků (teď mám na mysli

těch jazyků, jež nás učí ve škole – nikoli těch, co máme v ústech), aniž bychom v té řeči cokoliv řekli.

Byl to zkrátka povedený večer a v deset hodin večer jsme se odebrali do svých pokojů. V neděli se o drsný budíček a rozcvičku ve sněhu postarali Vena s Pandou. Vše jsme přežili ve zdraví a po snídani, která následovala, začal úklid. Vše se stihlo v parádním čase a po obědě a po prezentaci fotek ve společenské místnosti jsme se vydali směrem k autobusu. V Klatovech nás čekal bleskový přesun do linkového autobusu do Přeštic. Bohužel ne každý našel místo na sedadlech, a tak se hvězdné trio – já, Vena a Kuba -usadilo na schůdcích u zadních dveří. V Přešticích na náměstí byl rozchod a všichni jsme se odebrali ke svým domovům :).

Áda

Vánoční výprava skautů

Jak už bývá dobrým zvykem, i na sklonku roku 2014 se oddíl skautů vypravil ke krmelcům zanechat zvířátkům něco dobrého na zub. Přesněji, jako každý rok na Štědrý den. Kolem deváté ráno se početná skupina skautů vypravila směrem na Březník. Cesta k lesu rychle ubíhala a počasí bylo všelijaké, jenom ne zimní a vánoční. V lese jsme se zahřáli při prvním stoupání ke krmelci. Zde jsme si dali krátkou pauzu a vyprázdnili své batohy. Pak už následoval pouze přesun na naše tábořiště, kde se pro ty „zlatoprasátkonevěřící“ pekly buřty. Kulich si připravil i těsto, takže se pekli hadi nasladko. Po příjemném posezení u občerstvení a ohně jsme zdroj tepla bezpečně zneškodnili a vypravili se na cestu zpět. V Příkladovicích jsme se pak s přáním hezkých svátků rozešli do svých domovů.

ČÁRA

Maškarní bál

V 11 hodin dopoledne jsme se s rovery sešli v Příkladickém sále na přípravu každoročního dětského maškarního bálu. Poskládat stoly, židle, rozvěsit fáborky a nafouknout balonky nám trvalo přibližně hodinku a půl, tudíž jsme si mohli jít ještě odpočinout domů. Okolo půl 2 se začali scházet v šatě sálu organizátoři i děti s rodiči. Já se Špuntem jsme na začátek obsadily šatnu. Začali hrát první písně a děti se roztancovali na parketu. Po několika dětských hitech Prach a Panda přivítali všechny v sále a zábava pokračovala. Samozřejmě nechyběly ani oblíbené hry jako židličková, požívání koláčů, podbívání pod lanem a další. Po kulturáku běhalo mnoho krásných masek a tak není divu, že bylo obtížné vybrat ty nejlepší, avšak porota to zvládla bravurně. Mezi deseti nejlepšími převleky byla například mořská panna, hasič, indiánka a malá myška. Děti dostaly krásné ceny, potřásly si rukou s uvaděči a party mohla pokračovat. Po sále se rozléhal dětský smích, radostný křik a tóny muziky. Přišel čas na odhalení převleku Pracha a Pandy. Všechny

děti, které si myslely, že ví správnou odpověď, se seřadily za sebe, postupně chodily k moderátorům a sdělovaly jim své tipy. Ti, kteří uhodli, dostali sladkou odměnu a ti, kteří ne, museli dále přemýšlet. Nachýlil se čas ke konci. Doznívaly poslední vypalovačky a některé rodiny i se svými ratolestmi už odešli. Nezbyvalo nic jiného než se s publikem rozloučit a doufat, že se sejdeme zase po roce.

Borůvka

Oldsilvestr

I letos se malá část oldskautů domluvila, že společně oslaví příchod nového roku. Věkový průměr oproti loňsku klesl a to díky Radimovi, Šutrákovi a Kunovi, kteří si ze zadní místnosti udělali „hernu“. Hodně se zpívalo, neboť jsme pozvali zapáleného kytaristu Martina s manželkou. Hnída měla pro zpestření připravenou hru čokoláda a to v dětské i dospělácké verzi. Hra se dle mého názoru velmi vydařila, všechny

pobavila, i když byly chvíle, kdy se někteří dost rozčilovali..... O půlnoci a po ní vybuchovaly nejen Rychlé špunty, ale i nádherné různorodé ohňostroje. V teple klubovny jsme se pak ještě posilňovali na cestu domů chutným jídlem a pitím. Nejsnazší cestu měli Vorlojci, kteří spali v klubovně. My ostatní jsme to měli komplikovaně, bylo totiž náledí a zatraceně hodně to klouzalo, že?

Kula

Tříkrálová sbírka 2015

Již posedmé jsme se světluškami zahájily nový rok Tříkrálovou sbírkou. Mnoho příchovicích lidí už v prvních lednových dnech vyhlíželo a čekalo na návštěvu tří králů v jejich domech. Většina z nich i štědře přispěla do našich kasiček. Díky nim a našim světluškám jsme letos vykoledovaly částku 10 968 Kč.

Kikina

Oldskautská víkendovka na Rokytě

Letošní víkendový pobyt na Rokytě byl poznamenán sluníčkem, zamrznutým kanálem a komunikací o všech možných i nemožných dietách.

Napíšu něco konkrétního o všech zúčastněných:

Yetti + děti + KAMIL: nejprofláknutější rodina víkendu. KAMIL (všimněte si, že s velkým nejenom K) přivezl jedenáctikilovou uzenu výbornou krůtu, k ní k zakousnutí velkou sekanou, malej Míša vařil pro všechny ovocný salát, do kterého sháněl ingredience ze školní jídelny už týden před akcí a dokonce i holky (Yetti se Zuzkou) upekly vynikající kokosovou buchtu. Kromě toho, že napájeli celé osazenstvo, tak taky udivovali davu běžkařů na trase Modrava-Březník svojí oslňující spanilou jízdou. No prostě jsou skvělí a děkujeme za všechny přivezené dobroty.

Čochtanojc: Jolča přijela s novým oldskautičkem Kubou, který šel z ruky do ruky a nebrečel ani u přítomných učitelek (Haníka, Laky a Jany). Na běžkách oslňoval Tomášek s maminou, zatímco taťka (starý Čochtan) jezdil na běžkách tak, že stylem bruslení předjížděl davy lyžařů a malého Kubu měl ve vleku za sebou na saních. Za celý pobyt malý Kubík nezabrečel, takže se mu pobyt zdál úchvatný.

Rodina Benešojc byla tentokrát bez maminky (Kulky), která si léčí zraněnou končetinu z lyží v předchozích víkendech. Pavlíkovi a Tereze mamina nijak nechyběla, protože zábavy nejen na sněhu bylo dost a s taťkou byla legrace.

Šateník hrál na kytaru, choval Kubíka, jedl a také opět podnikl túru sobě vlastní (domnívám se, že do Modravy?).

Koza s Haníkem spali z pátku na sobotu na kulečnicku, takže byli rádi, že se mohli na další noc přestěhovat do pokoje po Vikim (ti odjeli s Pájou v sobotu). Koza byl totiž pořádně unaven ze závodního tempa, které nasadil při běhu na Březník.

Bedlákojc udivovali svými výkony nejen na běžkách. Vyráželi už v pátek po poledni a ujeli pěkný flák cesty (mladšímu Jaroušovi a Šárce totiž

namluvili rodiče, že to budou jen nejvýše tři kilometry) nevím to přesně, ale nakonec těch 10 km asi dali. V sobotu v ničem nezaostali, takže večerní pařba na tabletech byla vítaná.

Stehlíkojc (pro upřesnění Hnida & spol.) jsou známí sportovci, takže

není divu, že Pavla po sportovních výkonech konstatovala: “Už Radimovi ani Markovi nestačím“, a to není žádná lemra.

Dokonce i Laka s Láďou běžky nejen vyvezli na výlet, ale nasadili, a (pokud zaokrouhlíme) tak těch 10 km dali. Bylo tož nádherné počasí, krásně umrznuto a trať upravená.

Frenky honil Janu nejdříve v pátek antiskimaraton (abyste rozuměli, jeli jsme obráceně trasu závodu „Šumavský maraton“ a ani náhodou v závodním tempu) a pak klasika z Modravy na Březník a zpět na Rokytu, chvílemi jsme dokonce

běhali s běžkami po trávě. Sněhová nadílka opravdu nebyla valná, ale úsměvy kolemjdoucích a dobrá nálada ze sluníčka dělají divy.

Nálada na chalupě byla již tradičně výborná. Hrál se na kytary, povídalo se a smálo. A nejdiskutovanější téma při plných stolech? : „Kdo jakou drží dietu, kterou právě nemohl neporušit“.

Do dalších roků zimních pobytů mám jedno přání: „PROSÍM VÍC SNĚHU“, abych mohla padat do měkkého prašanu.

Jana

Štědrá štěrodenní výprava vlčat

Rok se s rokem sešel a opět tu máme Štědrý den. A abych poznal, že je štědrý, musel jsem přijít v 9:00 ke klubovně v doprovodu své věrné fenky Máji. Zde už čekala kupa štědrých vlčat, se štědrymi vůdci a krotiteli. Jmenovitě štědrý Koza, štědrý Špunt se svým štědrým psem Alanem, štědrý Rajče, štědrý Křoví a v neposlední řadě Kapitán a Vojta. Oba dva štědří.

V batozích máme štědré nadílky, které budeme nadělovat zvířátkům do krmelce, aby i lesní zvěř poznala, že je Štědrý den. Cestou přes třešňovku psi popotahávají vlčata, za nimi upalují vůdci a než se

nadějeme, stojíme po roce u toho krmelce, který se tak krásně krmelí nad Kucíny. Suchý chléb pomalu plní korýtko u krmelce, jablka jsou navazována a věšena na tradiční smrček, který nám slouží jako štědrý věšák. Na vrcholek místo hvězdy navazuje hvězda Kapitán hvězdnou mrkev a jako tečka na závěr štědře dostává věšák několik prskavek. Vše je připraveno, vlčata tvoří kolečko kolem štědrého věšáku, v ruce každý

prskavku, zapalujeme prskavky a štědrým hlasem zpíváme koledu. Pak si štědře popřejeme, posbíráme vyhořelé prskavky a ponecháváme krmelec se štědrým občerstvením lesním zvířátkům. Cestou kolem Ticholovce si ještě zahrajeme několik her, vyfotíme se u Vojtěcha a svižným pochodem zvládneme být zpátky u klubovny ve slíbených 13:00. Rodiče si nabírají ratolesti do aut, staré kusy čeká cesta pěšky domů a já jdu s Májou užít si zbytku Štědrého dne.

Prach I., samozvaný Štědrý

Vánoční výprava skautek

Tři dny před Štedrým dnem se skautky vydaly na večerní procházku do Ticholovce ozdobit stromeček a taky přinést zvířátkům něco na zub. Kousek od svatého Vojtěcha jsme začaly hledat ten správný stromeček a našly malinký smrček, který za chvílku zářil světlem z plamínků svíček. Zazpívaly jsme si koledy a těšily se do klubovny na čaj, cukroví a povídání o právě začínajících prázdninách, Vánocích a přáních. A překvapením na konec bylo promítání scénky skautek z letošní vánoční besídky.

Skřítek

Vojenský večírek

Sešli jsme se před klubovnou ve vojenském oblečení (až na výjimky) a čekali, než nás pustí dovnitř.

Vybalili jsme si věci a následoval nástup, na kterém se hodnotilo vojenské oblečení a kde někteří byli povýšeni na důstojníky (Já [Kapitán] a Kostík). Pak jsme šli na rozcvičku – běželi jsme ke sv. Anně, tam udělali pár

kliků a dřepů a běželi zpět do klubovny. Mezitím se v klubovně připravovala “opičí dráha“, kterou jsme probíhali na čas, který se započítal do celkového bodování. Po fyzické námaze jsme si ověřili vědomosti v testu s otázkami, jako např. jakou vzdálenost urazí tank po vodorovné zdi.

Pak jsme si dali výbornou večeři – vojíni krupičkovou kaši a důstojníci kuřecí steak s americkými brambory. Ještě před noční hrou proběhlo vyhlášení výsledků (nedával jsem pozor, takže nevím, kdo byl první). Naším úkolem při noční hře bylo ubránit klubovnu před parašutisty, kteří byli vysazeni v lesíku pod sv. Annou. Bohužel jsme neuspěli ☹️.

Vyčerpaní a celí promrzlí jsme zalezli do spacáků. Ráno už jsme jen uklidili, co po nás zbylo, a šli domů.

Kapitán

Výprava „tří vrchů“ 28.2.

Výpravu jsme zahájili netradičně na vlakovém nádraží v Přešticích, kde se postupně sešla sestava osmi vlků a pěti vůdců. V Borovech, kde s námi vystoupila parta starších trempů v maskáčích, jsme vyrazili směr Loupensko. A protože nejsme žádná ořezávátka (a máme GPSku ☺), vzali jsme to cestou necestou přes první „vrchol“ dnešní výpravy kopec Hora (461 m.n.m.). Z kopce scházíme na kraj Nezdic k zelené turistické stezce. Během svačinové zastávky u banánovníku (ten vytvořil Prach, když zahazoval slupku od banánu), nás předchází trempové a vesele nás zdraví. Po chvíli zase my míjíme je a tak se to opakuje ještě několikrát. Obloha je už od rána zatažená a nyní dokonce začíná sněžit. Ač je teprve 11:00, vlci už jsou vyhládlí, a tak děláme obědovou zastávku a rozděláváme oheň.

Věčně vysmátý Pepa neustále něco hlasitě vypráví či komentuje, a tak dostává přezdívku Hejkal. S naplněnými žaludky stoupáme na vrchol číslo dva Loupensko (560 m.n.m). Společně vylézáme na skálu a fotíme

se. Počasí se najednou vylepšuje, sluníčko pěkně hřeje, a tak zastavujeme a vyhříváme se na kládách u cesty. Po odpočinku se všichni postupně snažíme klády přelést, aniž bychom se dotkli země. Hejkal prohlašuje, že je to cirkus, povzbuzuje účinkující a Špunta

(kterého Majdam překřtil na Zátku) přemlouvá, aby nám zazpíval.

Po chvíli dorážíme na třetí vrchol výpravy Černou skálu (500 m.n.m.). Po důkladné prohlídce zříceniny se vydáváme přes Radkovic podél Zlatého potoka do Příchovic. Před Příchovicemi nalézáme v řadě za sebou balíky slámy. Nejprve se na ně snaží všichni vyškrábat a následně probíhá soutěž, kdo nejrychleji přeběhne po balících z jednoho konce řady na druhý a zpět. Suverénně zvítězí Křeček, který porazí i Kapitána. Závěr cesty nám trochu znepríjemní bahno na kraji pole, kterým musíme chtě nechtě projít, přesto přesně podle plánu dorážíme v 15:30 ke klubovně.

Koza

Laser Game

Jednoho krásného zimního odpoledne jsme se s hrstkou odvážných roverů vydali do Plzně na laser game. Ve dvou přeplněných autech jsme dojeli až na Lochotín, kde se nalézá aréna specializovaná právě na laser game. Pravidla hry nejsou těžká, vyfasujete vestu s čipy a laserovou pušku a poté vás vypustí do arény, kde po všem střílíte hlava nehlava. Odehráli jsme takhle tři hry, a musím uznat, že jsem se opravdu zapotil. Po skončení laser game se jedna půlka odtrhla a odjela domů, druhá půlka statečných odjela do čínské restaurace, kde každý může sníst, co chce. Po deseti minutách v restauraci Číňané zjistili, že mít bufet s nápisem sněz, co můžeš, není dobrý nápad, protože s námi jel Jindra Fiala, přezdívaný Žalud, který do sebe naládoval neuvěřitelné množství jídla a následně ucpal toalety. Myslím si, že tenhle výlet se opravdu vydařil a rád bych si ho znovu zopakoval!!!

Karel

Protlak – **časopis st ediska P íchovice**

Vychází 4x ro n , vydává st edisko P íchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redak ní rada: Sk ítek(skautky), Raj e(RR, vl ata), Kiki(sv tlušky),
ára(skauti), Laka(oldskauti)

kontakt: Josef Volf, P íchovice 237, P eštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 29.3.2015 **neprodejn** <http://prichovice.skauting.cz>